

Χορεύοντας το «Εν Ιορδάνη...» (Δημήτρης Μαντζούρης, Συνεργάτης ΚΕΠΕΜ)

/ [Πεμπτούσία](#)

Είναι αυτονόητο ότι οι εκκλησιαστικοί ύμνοι έχουν συντεθεί με αποκλειστικό σκοπό να υπηρετήσουν τη λατρεία της Εκκλησίας στο πλαίσιο συνήθως των διάφορων ακολουθιών της. Πέρα όμως από τη χρήση τους αυτή, υπάρχουν περιπτώσεις που μπορούν να λάβουν και έναν άλλο, εκτός ακολουθιών, ρόλο, είτε αυτός είναι η πνευματική τέρψη των προσκυνητών ενός μοναστηριού στο συνοδικό μετά από ολονύκτια αγρυπνία είτε η ψυχαγωγία των συνδαιτημόνων ενός τραπέζιου είτε ρόλος λειτουργικός στα πλαίσια του πανηγυριού μίας κοινότητας, αλλά ακόμα και ενός λαϊκού δρωμένου. Εξαιρετικά ενδιαφέρουσα, που χωρίς αμφιβολία εντυπωσιάζει, είναι η περίπτωση κατά την οποία η κοινότητα, όχι απλώς ψέλνει, αλλά χορεύει ψέλνοντας έναν εκκλησιαστικό ύμνο.

[enijordanil](#)

Καππαδοκικό Καρδίτσας. Στο χωριό έχουν εγκατασταθεί πρόσφυγες από το Τσουχούρ της Καισάρειας της Καππαδοκίας. Παραμονή ή ανήμερα των Φώτων ανάβουν στα σταυροδρόμια ή στην πλατεία του χωριού μεγάλες φωτιές. Αφού γίνει δημοπρασία για το άναμμα της φωτιάς, η κοινότητα χορεύει γύρω από τη φωτιά, με απλούς βηματισμούς, ψέλνοντας το απολυτίκιο των Θεοφανείων. Το έθιμο, το οποίο μαρτυρείται και σε άλλα καππαδοκικά χωριά, οι Τσουχουρλήδες το ονομάζουν «σάγια».

Το βίντεο είναι απόσπασμα από την εκπομπή της ΕΡΤ «Τα Φώτα και τα Ρογατσιάρια» (1983), με την επιμέλεια του Νίκου Μπαζιάνα.

%kalaoajahgggaggag%